

JAK SE DOŽÍT SMRTI ?

Informační příručka o tom,
jak si vytvořit vlastní život
v lásce, vděčnosti, radosti,
pokoře, a to vše za plného
vědomí.

Jiří Lexa

E-book „Jak se dožít smrti?“ má pouze informační charakter. Jde výhradně o vlastní názory, zkušenosti, či doporučení autora. Kniha obsahuje pouze teoretické návody k technikám spojeným s rozšířeným stavem vědomí, zlepšení života na všech úrovních a pokud je někdo chce zkoušet v praxi, přebírá tím na sebe veškerou zodpovědnost z tohoto vyplývající. Autor nenese zodpovědnost za jakékoliv špatné pochopení, praktikování nebo jiné užití témat tohoto e-booku. Všechny texty v publikaci mohou být šířeny jen se souhlasem autora. Uváděné techniky nejsou náhradou odborné lékařské léčby, ani lidovým léčitelstvím, ony fungují.

© Kvantová cesta 2018

Úvod

Keď sa Jirko na mňa obrátil s tým, aby som napísal predhovor k jeho knihe, súhlasil som a poprosil ho o jej zaslanie, aby som vedel, k čomu sa mám vyjadriť. Ved' logické, poviete si, podobne ako ja. O pár dní som mal knihu v počítači, otvoril som ju a chystal sa pustiť do čítania. A vtedy som si to uvedomil a sám pre seba si v duchu povedal, chlape, čo to robíš? Prečo máš potrebu a vôbec odvahu sa stavať do úlohy akéhosi „arbitra“? Nieкто sa na Teba s dôverou obrátil, prečo Ty nemáš dostatok dôvery k nemu?

A keď som tak nad tým premýšľal, zistil som, že je mám viac ako dost'. Jirko je jeden z mnohých ľudí, ktorých som na svojej ceste stretol a mal možnosť s ním zdieľať svoj uhol' pohľadu na tú krásu, zvanú život. Naše videnie spolu zarezonovalo a on začal ísť svojou vlastnou cestou. Tá ho priviedla k objavovaniu ďalších možností ľudského bytia, ktorých potenciál je taký ohromujúci a následne ich začal zdieľať s tými, ktorí o to prejavili záujem tiež.

Priznám sa, že v tejto chvíli, Jirkovu lektorskú a ani autorskú prácu nepoznám, ale mám k nej veľkú dôveru. Ja totiž viem, že ak sa ktokoľvek vyberie cestou žitia s otvoreným srdcom, nemôže sa myliť. Teda, i myšlienky a poznatky, ktoré na tejto ceste pozbiera, budú isto sladké a plné výživných informácií, ktoré určite bude stáť za to ochutnať, ak sa s nimi rozhodne s inými podeliť.

Preto, teraz robím to, čo robím. Píšem predhovor k niečomu, čo ešte stále je pre mňa skryté a teším sa, že to, po poslednej bodke tohto textu, pôjdem odhaliť. A myslím si, vlastne viem, že keď to urobíte rovnako ako ja, teda, že dáte šancu, aby niečo nové do Vášho života prišlo, neurobíte chybu. Naopak, isto budete bohatší a Váš život sa stane opäť o kúsok iným, fajnovejším. Stačí si povoliť, stačí nepredpokladať, len sa nechať prekvapiť.

Takže, milý Jirko, nechávam sa Tebou prekvapiť a verím, že nás

bude veľmi, veľmi veľa. Už vopred Ti ďakujem a prajem, nech sa naplní Tvoj zámer, ktorý si mal, keď si sa rozhodol túto knihu pre nás napísať.

Kristián Tino Beňo

Předmluva

Před určitou dobou jsem měl sen. Není podstatné, o čem byl, ale zanechal ve mně silné emoce. Lépe řečeno strach. Dlouho mi zabralo přemýšlení nad tím, co se mi objevilo, a došlo mi, že jde o strach ze smrti. Následovaly meditace, otázky, odpovědi a v průběhu tohoto procesu mne napadlo, že si podobné strachy neseme všichni. Někdo jim nevěnuje pozornost, druhý hledá a nenachází, další se trápí, ale většina z nás nechce o problematice smrti ani slyšet. My všichni, tedy alespoň většina, nemáme zpracovanou otázku smrti a v průběhu života se touto otázkou moc nezabýváme.

Rozhodl jsem se proto, že čtenářům přiblížím svůj pohled na chod světa. Jsem totiž přesvědčen, že vše, co v životě zažíváme, je naše vědomá, či nevědomá tvorba. Lépe řečeno práce naší mysli. A smrt, neboli přechod do jiné reality, není tak strašlivá jako mýty o ní.

Jestliže pochopíme, že celý náš život je jen hra, můžeme se skutečně dožít smrti takové, o které rozhodneme my, zda již odejdeme, či nikoliv. Díky našim schopnostem si můžeme uchovávat zdravé a funkční tělo mnohem déle, než nám je odpradávná sdělováno, a vše záleží pouze na našem rozhodnutí.

Osobně nemám rád dlouhé předmluvy, a tak nechávám na vás, jak se k publikaci postavíte.

V hluboké úctě Jiří Lexa

„MYSLÍTE SI, ŽE BYSTE MĚLI ZAČÍT KONEČNĚ ŽÍT? ...TAK NEMYSLETE A ŽIJTE!“

Jak se dožít smrti a můj pohled na svět

Krása hmotného světa a jeho vlastnosti byly opěvovány v nespočetném množství knih a publikací. Ale co je to vlastně svět a proč tu jsme my? Položili jste si někdy podobnou otázku? V mém případě to je několikrát za den. Tedy v posledních letech. Svůj život vnímáme každý různě, někdo jako dar, jiný coby břemeno a pro dalšího může být filmovým plátnem plným krásných, ale i méně zajímavých rolí. Rád bych řadu děl pojednávajících o našem životě, o Zemi, či Vesmíru, rozšířil o jednu publikaci, díky které vám dnes chci předat informace, které se mi dostaly z různých nezávislých zdrojů od knih, přes významné osobnosti současného i historického dění, až po informační pole Vesmíru.

Nejde pouze o předání informací v pravém slova smyslu, ale možnou inspiraci, či pojetí života způsobem, který mne oslovil, a v praxi dokonce funguje.

Samozřejmě, že o tom, jak se dožít smrti budeme hovořit v celé knize, a jediný způsob, jak si ověřit pravdivost informací, je vložení co nejvíce pochycených vjemů do vlastní praxe. Podotýkám, že jde skutečně o můj pohled na svět a z vlastní zkušenosti přijímám i fakt, že nemusí vyhovovat každému, protože v opačném případě by náš život byl velmi nudný.

Předpokládám, že smrti se dožijeme každý, ale smyslem této knihy je navrhnout čtenáři určitý kompromis, který lze uzavřít sám se sebou tak, abychom život prožili plnohodnotně, láskyplně a radostně v souladu s každým, kdo nám byl seslán do cesty, ale především sami se sebou, neboť Vesmír začíná a končí v každém z nás.

Můj pohled na svět

Mé přesvědčení o našem životě tkví v mnohotvárnosti světa, tedy v mnohotvárnosti našeho bytí, ale nebudu se pouštět do širších filozofických úvah. Nerad bych odradil méně zasvěcené čtenáře. Zkrátka každý nemůže být takový magor jako já, dodala by moje sestra. Podstatné pro vaše pochopení této publikace je vaše seznámení s mým výkladem světa, Vesmíru a všech zákonitostí, neboť v některých kapitolách byste zcela jistě postrádali smysl. Ještě jednou opakuji, že můj pohled na svět je takový, k jakému mne přivedly mé filtry, a nemohu si jej v současné době ani vysvětlovat jinak. Zcela jistě dojdou k dalšímu poznání se změnou zmíněných filtrů, ale nepředbíhejme. A co jsou to ty filtry? Zkušenosti, bloky, informace, traumata, poznatky, zážitky a zkrátka vše, co člověk musel projít a někdy si i v duši vytvořit během svého dosavadního vývoje a co formovalo jeho pohled na svět.

Uvědomme si, že nás je v tuto chvíli 7 miliard a každý máme svobodnou vůli. To znamená, že se mnou zbylá část populace nemusí souhlasit, protože se vymykám i mnohým vědeckým výzkumům, což se v současné společnosti neodpouští.

Mohu vás ujistit, že mi je to srdečně jedno, protože mé závěry plynou z mé svobodné vůle a poznání. Jestliže někdo nesouhlasí s tím, co se za pár okamžiků dočte, je to jeho právo a nebudu se na něj zlobit, když knihu nedočte až do konce, neboť se to patrně nedozvím.

Jestliže se však čtenář „prokouše“ k vítěznému cíli, budu nadšen a udělám vše proto, abych pro něj připravil další publikaci. Doufám tedy, že jsem udělal vše pro to, abyste si knihu užili a došli do jejího konce. Držme si navzájem pěsti!

Hmotná realita

Můj pohled na svět je následující: Představme si, že existuje naše Země, vedle ní je řada dalších takových Zemí a před ní další řada, za ní to samé. Potom si všechny tyto zemičky dejte do velikosti pingpongového míčku a srovnejte si je do tvaru krychle. Takových krychlí si vedle sebe představte nekonečné množství.

Tak, a to je náš svět, tedy nekonečné množství realit, které můžeme zažívat a které si můžeme tvořit. Samozřejmě, že vše záleží pouze na nás, kterou si vybereme nebo z jaké se přemístíme do jiné, či co si odkud přitáhneme.

Ano, je to jako mnoho modifikací jednoho typu vozidla a my si za jízdy můžeme přenastavovat vše, co chceme. Vše záleží pouze na našich myšlenkách, které jsou tvůrcem všeho, tedy které nás přemíst'ují z jedné reality do druhé. Každá z nekonečného množství realit představuje nekonečné množství řešení pro daný okamžik a opět svojí myslí volíme tu, jež je nám blízká, tedy, kterou si dovedeme představit.

Ted' hovořím o hmotné realitě podporované myšlenkovým světem, nazývaným též jemnohmotný, odkud se ubíráme, jako samostatné vědomí do našeho hmotného těla a učíme se realizovat svobodnou vůli, protože v jemnohmotném světě jaksi svobodná vůle není zapotřebí, neboť tam není ani ego, či něco jiného. Tam je pouze absolutní láska, kterou si naopak v hmotné realitě nedokážeme vůbec představit, a díky našemu egu si na ni mnohdy hrajeme, ale buďme v klidu, není to ona, takže můžeme pokračovat v učení.

Mentální realita a informační pole

A teď si představme, že hmotná realita má svoji řídicí jednotku. Lze to přirovnat k domu, ve kterém máte vše řízeno počítačem. Od teplé vody v koupelně, přes vytápění, až po osvětlení příjezdové cesty. Ten dům je vlastně hmotná, neboli fyzická realita a řídicí jednotka, která má své programy a rozdává pouze pokyny, je jen informační technologie, mentální nebo duchovní úroveň celého domu.

Teď si porovnejme náš život, naše radosti, strasti, problémy, či úskalí, která nás potkávají, s výše popsáním domem. Tím domem a zahradou je náš život, kde pracujeme, milujeme, hrajeme si, tvoříme a jsme obklopeni dalšími lidmi. V kontrastu k tomu si můžeme opět představit řídicí jednotku, která má v sobě nastaveno vše tak, aby nenastal jediný problém v chodu celého domu.

V informačním poli, které je též někdy označováno jako morfologické, morfické, morfogenetické, či kvantové pole, se nachází nekonečné množství částic světla označovaných jako fotony, bosony, kvarky, neutrony, či atomy. Někdo je též nazývá informační částice nebo také kvantové částice.

Tyto částice jsou především nosiči informací celého Vesmíru, lépe řečeno všeho, co ve Vesmíru je od jeho vzniku. A v tomto informačním poli se pohybuje i esence našeho vědomí, které je vlastně součástí energie obsažené v poli, a jeho část přijímá na sebe podobu hmotného těla. Možná, lépe řečeno, stane se uživatelem hmotného těla na dobu, kterou si vymezí ve svém plánu.

Energie cirkulující v morfickém poli je tvůrčí energie, která byla u zrodu jako prativůrce a mnoho civilizací, či náboženství ji nazývá Bohem. V tuto chvíli bychom mohli polemizovat, neboť mnoho organizací striktně vymezuje Boha jako takového, a některé dokonce pracují s celými božstvy.

Zůstaňme však u jediného Boha, neboli u tvůrčí energie, jejíž jsme všichni součástí. Tato prapůvodní energie vymezila části sebe sama, aby mohla získat náhled na sebe přes hmotnou realitu a zároveň přes nekonečné množství nezávislých pohledů. Tyto pohledy jsou nezbytné pro její vlastní realizaci a mají jednu podmínku. Ačkoliv se zde hodně hovoří o tzv. bezpodmínečné lásce, tak onou podmínkou je vytvoření subjektivní zkušenosti přes svobodnou vůli. Každá součást energie vystupuje v hmotném těle jako někdo jiný, ale zároveň všechny její součásti tvoří logický celek, což se v určitých fázích individuálního vývoje každé součásti velmi těžko rozpoznává.

Většina lidí má proto pocity jakési individuality a nezávislosti na ostatních. V průběhu vlastního vývoje prochází však mnoha úlohami, které si vědomí stanovilo, a postupně se dopracovávají k pohledu na svět, jakožto celku, nikoliv jednotlivce, ale tento pohled je výsledkem nikoliv desítek, stovek, či tisíců, ale desítek tisíc inkarnací, které každé vědomí absolvuje, aby se posunulo ve svém vývoji ve sběru zkušeností, informací a pohledu na celek jako takový.

A jak je to s reinkarnacemi?

Změny jednotlivých rolí ve vývoji samotného vědomí tzv. převtělování se nazývají též reinkarnace. Každý jich máme za sebou tisíce až desítky tisíc. Naše vědomí se kdysi odpoutalo od celku, ke kterému se zase po ukončení své poznávací cesty vrátí. Nejprve jsme si však každý vytýčil, že budeme sbírat informace s možností svobodné vůle, jak s nimi v počátku naložit.

Naše vědomí proto vstoupilo do těla, které je vždy jakousi hmotnou zápůjčkou a důkazem, že duše se nachází v hmotné realitě. Ano, nehmotná realita je naší přirozeností.

Před vstupem do samotného těla si každé vědomí připraví svůj scénář, podle kterého by zde mělo v základních bodech fungovat. V základních bodech je myšlena určitá osa života, z které však může během svého působení uhnout. Například si konkrétní život prodloužit, či zkrátit.

Již na astrální úrovni dochází k jakési dohodě se všemi zúčastněnými tak, aby v následné inkarnaci proběhlo vše, co proběhnout má, respektive, vše, co si dané vědomí vytýčilo. Do současnosti si řešíme tzv. karmické vazby, bloky, či zátěže, které jsme si připravili, a proto je nezbytné, abychom procházeli tyto úlohy, neboť se též jedná o formu vývoje.

Mnoho z nás si prošlo karmický vztah. Inkarnovali jsme se do tohoto místa právě proto, abychom si prošli vztahem, kde vyřešíme staré „resty“ a vše uvedeme zpět do rovnováhy. Ale pozor! Neberme jako návrat k rovnováze pouze vše, co vypadá na první pohled šlechetně. Ale o tom si řekneme něco později.

Zrození, jméno i odchod si stanovujeme sami

Na jemnohmotné úrovni se odehrává jakoby nekonečno dialogů a konverzací, kdy se jednotlivá vědomí domluví na rolích, které si v příštím vtělení převezmou. V momentě, kdy sem přicházíme, tak již naši rodiče podvědomě vědí naše jméno, neboť jsme si jej s nimi ještě na mentální úrovni dohodli. Naše jméno má velký význam při našem zrození a stejně tak i naše datum narození. Okamžikem, kdy vstoupíme do hmotného světa, začne se odvíjet připravený scénář, ale to poměrně brzy v hmotném těle zapomeneme, stejně jako karmické vazby a musíme se k nim postupně v průběhu života dopracovat a někdy také nikoliv.

Podstatné je, že naše vědomí opouští své tělo po určitém období, které si většinou samo vybralo. Někdy je k tomu nuceno neplánovaně, například, pokud na hmotné úrovni je u bytosti neschopnost zvládnout své ego do té míry, že dojde k destrukci těla, např. alkoholismus, drogy, či tragická nehoda, ale to není momentálně naším cílem rozboru.

Po opuštění těla pak dochází k jakémusi procitnutí, uvědomění situace a rekapitulace. Následně se na astrální úrovni zpracuje analýza uplynulé inkarnace a vědomí vytvoří další plán k postupu sbírání dalších zkušeností, což je nové zrození.

Následuje tvorba nového scénáře na základě analýzy všech ovlivňujících faktorů proběhnutého zrození. Dochází k jednotlivým propojením duší a obsazení rolí, které se budou realizovat po odstartování nového života.

Pak přichází jakési zotavení (taková zdravotní dovolená) a vědomí prochází svojí rekonvalescencí, kdy může využívat nekonečnosti celého Vesmíru a jeho možností. Po této fázi, která je individuální u každého vědomí, nastává návrat do hmotné reality.

Dočetli jste ukázkou elektronické knížky
Jak se dožít smrti?

Knihy autora Jiřího Lexy si můžete zakoupit na webu Kvantová
cesta:

www.kvantovacesta.cz/nabidka/

Odkaz na tento konkrétní titul naleznete přímo zde:
www.kvantovacesta.cz/nabidka/jak-se-dožit-smrti-ebook/